

عنوان مقاله:

بازشناسی زبان مشترک موسیقی و معماری در ایجاد حس مکان در معماری ایرانی - اسلامی

محل انتشار:

همایش ملی معماری، فرهنگ و مدیریت شهری (سال: 1392)

تعداد صفحات اصل مقاله: 16

نویسندگان:

آزاده فرورد - دانشجوی کارشناسی ارشد معماری گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین ایران

جمال الدین سهیلی - استادیار گروه معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد قزوین قزوین ایران

خلاصه مقاله:

معماری و موسیقی از موضوعاتی است که میتوان نقش آن را در هنرهای دیگر به روشنی دنبال نمود هرچند موسیقی با حس شنوایی و معماری با بینایی بیشتر نمود می یابد ولی هر دو هنر از جوه متشابه فراوانی بهره برده اند حس مکان به معنی ادراک ذهنی انسان از محیط است که شخص را در ارتباطی درونی با محیط قرار میدهد به طوریکه فهم و احساس فرد با زمینه معنایی محیط پیوند خورده و یکپارچه میشود در معماری ایرانی به واسطه ژرفای مفاهیم هنری تشابهات معنایی و محتوایی با دیگر هنرها از جمله موسیقی نمود بیشتری دارد هدف این نوشته شناسایی جوه تشابه اصول موسیقی و معماری ایرانی و تاثیر موسیقی و معماری ایرانی در ایجاد حس مکان در انسان است در تحلیل و بررسی این موارد در نظام معماری ایرانی و موسیقی ایرانی دوازده اصل مورد بررسی قرار گرفته است نتایج بدست آمده حاکی از آن است که اصولی چون نظم هارمونی سلسله مراتب و غیره که در روند شکل گیری و توسعه در موسیقی شرکت دارند در معماری ایرانی با بیان کالبدی در ساختار حضور دارند و بدین ترتیب کدهای معنایی و اصول نظام دهنده مشترک در این دو عرصه هنری با بیان های متفاوتی موجب ایجاد حس مکان در انسان میشود

کلمات کلیدی:

معماری ایرانی، موسیقی ایرانی، حس مکان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/256373>

